

Advocaat
met 21

Berlijn

Lopen
tegen
kanker

Lounsjend
lezen

2

3

3

4

Nieuwskrant | jaargang 3 | nummer 3 | december 2009

Nieuws en/of ideeën? Stuur ze naar: redactie@stebo.nl | Kijk voor meer informatie op: www.stebo.nl

Stebo Sterker

Vorig cursusjaar april heeft Stebo een andere eigenaar gekregen. De oprichters hebben hun werk van de afgelopen 25 jaar verzilverd en onze school ondergebracht bij Instituut Westvoorne Collectief (IWC). Zowel voor de oprichters als het bedrijf zelf is zo'n overname natuurlijk een bijzondere gebeurtenis: wat gaat er allemaal veranderen en blijven de waarden en dienstverlening die we in al die tijd hebben opgebouwd wel overeind?

We zijn nu een half jaar verder en het ziet er heel goed uit. Stebo blijft staan voor kleinschaligheid en kwaliteit, is financieel een stuk wendbaarder geworden en het lijkt er op dat de verwezenlijking van

Ons onderwijsaanbod wordt de komende tijd verrijkt. Aan het curriculum worden vakken als muziek, verzorging, drama, etiquette, en transcendentie meditatie toegevoegd. Filosofie, Chinees, Latijn

Smartboards (elektronische schoolborden) geïnstalleerd en het schoolnetwerk krijgt een eigen intranet, zodat het voor leerlingen en ouders in de toekomst mogelijk wordt via internet toegang te krijgen tot roosters en andere schooldocumenten.

Op het terrein van de kwaliteitszorg moest Stebo nog een slag maken. We hebben drie kleine scholen met kleine secties (die vaak zelfs maar uit één persoon bestaan) waardoor onze docenten maar weinig feedback kunnen ontvangen

aangegaan door de arbeidsvoorwaarden nog gunstiger te maken. De schaarste op de docentenmarkt zal de komende jaren alleen maar nijpender worden, en wij moeten er derhalve voor zorgen de beste krachten in huis te halen door ze de mooiste baan te bieden. We zijn het aan onze stand verplicht daarbij te streven naar een bevoegdheidspercentage van meer dan 90% (waar we nu al boven de 80%-bevoegdheidsnorm van de onderwijsinspectie uitkomen). Groot voordeel daarbij is dat IWC en Stebo samen beter in staat zijn docenten breder in te zetten, en met extra trainingdagen voor onze docenten en mentoren kunnen werken aan een uitstekende bekwaamheid.

De maatregelen die ik hierboven heb geschetst zijn allemaal genomen om nog meer kwaliteit op onze scholen te kunnen bieden. Om het kleinschalige karakter van onze scholen ten volle te behouden, maar juist ook om nog meer gebruik te maken van de grote voordelen en kansen hiervan. Meer vakken, meer functionele ict, goede en enthousiaste docenten en een intensieve persoonlijke begeleiding. Stebo heeft een volgende stap gemaakt in haar ontwikkeling; Stebo is nog sterker geworden.

Koen Bakker,
Algemeen directeur Stebo.

Waar is Roon?

Na 14 jaar bij ons gewerkt te hebben neemt Roon Bakels, docent biologie en ANW, afscheid van Stebo. Hieronder het hoe en waarom van zijn afscheid.

Lieve, beste... leerlingen

In de week voor de herfstvakantie rende ik op een avond door het Noorderpark. Om te trainen. Tien kilometer. Ik was er zeker al drie maanden niet meer geweest. Daarom verrasten m'n eigen herinneringen en emoties me des te meer toen ik, in de schemering langs de plekken kwam waar we afgelopen zomer op een zonovergoten juni-dag veldwerk deden! Ik moest even dieper ademhalen. Potdomme, wat was dat toch leuk! En al rennende kwam de ene na de andere herinnering bij me boven. Aan al die veertien mooie Stebojaren. Maar vooral aan jullie natuurlijk. Jullie waren wat dat betreft de laatste in een lange rij leerlingen die maakten dat elke dag wel weer iets speciaals had en het werk nooit, nooit saai was en altijd betekenisvol.

De tijd vliegt. Ik werk nu al weer twee maanden bij de Hogeschool Rotterdam als docent biologie. Mijn tegenwoordige dagtaak is nu niet meer leerlingen klaarstomen voor examen of overgang.

Lees verder op pagina 4

onze onderwijskundige dromen een stuk dichterbij is gekomen. Bovendien zal Stebo haar zo kenmerkende intrinsieke waarden als 'zorgzaamheid', 'strakke structuur' en vooral ook 'humor en zelfrelativering' behouden. Een win-win-situatie noemen we dat.

En dat is verheugend nieuws in een sector die nogal kraakt en steunt. Hoewel Stebo landelijk qua leerlingenaantal goed op peil is gebleven kampen collega particuliere scholen met een significante terugval. Veelal zal dit bezuinigen en een verschromping van het onderwijsaanbod betekenen. Dat is bij ons dus gelukkig niet het geval. Sterker nog: er is de afgelopen maanden sterk in Stebo geïnvesteerd op de vier vitale delen van een school, te weten: onderwijsaanbod, onderwijsfaciliteiten, kwaliteitsbeleid en personeelsbeleid.

en ook boekhouden staan op de nominatie om landelijk als (eind-examen)vak ingevoerd te worden. De topklas zal een prominentere plaats in onze scholen krijgen en we hopen ook een topklas in het economieprofiel te gaan opstarten. Tenslotte is de studiebegeleiding flink onder de loep genomen: meer gerichte hulp, kleinere groepen, en meer faciliteiten.

IWC is ook voornemens om in de omgeving Utrecht binnenkort te starten met primair onderwijs, een basisschool waarbij net als bij Stebo gewerkt zal worden in kleine groepjes. Het concept werkt al ruim 10 jaar met veel succes op een andere vestiging van IWC in Rockanje en zal nu dus landelijk worden uitgebreid.

Het aantal laptops voor de leerlingen wordt fors uitgebreid, er worden op elke vestiging twee

van vakgenoten op de vestiging. Om de kwaliteit van onze onderwijskundige processen toch goed te waarborgen, speelden we al een aantal jaren met het idee om onze docenten op landelijke schaal meer te laten samenwerken op het gebied van programma van toetsing en afsluiting, boekenkeuze, en het ontwerpen van toetsen. Deze zomer paste deze doelstelling binnen het nieuwe beleidsvoornemen om onze scholen effectiever te laten samenwerken, en zijn we er daadwerkelijk mee van start gegaan. Hiermee laat Stebo zien dat ze de kwaliteit van haar toetsbeleid zeer serieus neemt. Dit ook tot grote vreugde van de onderwijsinspectie, die maatschappelijk nogal onder druk staat om de particuliere onderwijssector op deze issues strenger te volgen.

En tenslotte zijn we de strijd om de Goede Docenten in Nederland

Open dagen 2009 - 2010

Datum	Vestiging	Tijd
Zaterdag 9 januari	UT DH AD	11:00 - 15:00 uur
Donderdag 11 maart	UT DH AD	18:30 - 21:00 uur
Zaterdag 20 maart	DH	11:00 - 15:00 uur
Zaterdag 24 april	UT AD	11:00 - 15:00 uur
Zaterdag 19 juni	UT DH AD	11:00 - 15:00 uur
Zaterdag 26 juni	UT DH AD	11:00 - 15:00 uur

Zij-instromen in onze zilvermijn

Mijn vader vergeleek het werken in het onderwijs altijd met het werken in een zilvermijn: het werk is zwaar, maar je hebt vastigheid en het resultaat is geweldig. "Down in the silvermine, dusk is playing tricks sometime, days are long but the work is fine, down in the silvermine". En elke schaarste krijgt de gelukszoekers die zij verdient.

Frits van Wieringen combineert strak gesneden textiel met het vastberaden, afgemeten ethos van het type als-je-iets-echt-wil-dan-kan-het-ook. Dit alles ook weer subtiel ontkracht door een net iets te hippe bril, zoals duivenpoep de staatsie van een bronzen ruitersstandbeeld goeddeels teniet kan doen. Frits was een beleggingsspecialist die jarenlang glamoureuus door het leven stapte als de Golden Boy van Gouds Beheer, maar door de hypotheekcrisis sinds enkele maanden zijn eigen gezinsleven dramatisch ontregelt met zijn dagelijkse aanwezigheid. Het motto van ons samen zijn luidt: 'Frits zoekt een baan en wij hebben een vacature'.

Als het gevoel ons niet bedriegt wordt dit een zwaar gesprek. Om het geheel wat te verluchten hebben we, zoals te doen gebruikelijk bij een zij-instromer, de sollicitatiebrief wat aangepast. Termen als 'kennisprofielen', 'leertrajecten', 'digitale leeromgevingen' en de onvermijdelijke 'systeemontwikkelmodellen' hebben we met behulp van <ctrl H> vervangen door een voor ons wat tastbaarder jargon. Zo kunnen we nu in de brief van Frits lezen: 'Ik denk dat ik in uw vochtige kelders van grote waarde kan zijn voor het zingen van aria's voor uw buidelratten waarbij ik functioneel gebruik maak van allerhande barbaarse experimenten'.

Maar Frits draait al na een paar minuten stationair met een onbewogen bedrijfskundig patois dat bij mij plaatjes oproept van een Matrix-achtige wereld van glanzend staal, marmer en spiegelglas waar het leven ingedamp is tot rekensommetjes en gedempt wordt met ingewikkelde woorden die doen vermoeden dat alles onder controle is. Waar niet zomaar, op elk moment, een leerling of collega besluit je deelgenoot te maken van een uitzinnige vreugde, een diepgaand verdriet of een tomeloze woede. Waar het er niet alleen maar toe doet wie je bent, en je eigenheid en je Kwetsbare IK niet elke minuut van de dag als een sappige biefstuk voor een roedel hongerige wolven op je bureau ligt.

Tja, het docentschap.

Mijn vader had gelijk met die zilvermijn. Het mooiste, maar ook het zwaarste beroep. Met bloed, zweet en tranen worden hier mensen gevormd. En wij vinden met z'n allen dat iedereen dat kan: een cursusje, een aantekening, en hup, voor de klas. Stel je eens voor. Je ontwikkelt hightech medische software en bent druk aan het werk met een besturingssysteem dat diodelasers tot op de nanometer nauwkeurig zelf-afstelbaar maakt, en op een goede ochtend komt er een boom van een vent binnen: 'Mô-gu...ik ben Herman en kom je een beutje helpu. Ben hier nieuw maar hep joarenlang in het grondverzet gewerk, dus da kom wel goed. Zohé, wat een agtelijk kleine knoppies allemoal! Eerst maar eens een bakkie doen, ouwe tobbet?'

Dat gaat dus niet. We zetten onze docenten voor gek. Er is echt geen parlementaire commissie voor nodig om dat in te zien.

'...ik weet niet wat u precies bedoelt...'. Ik schrik terug in het gesprek. Frits kijkt ons smekend als een drenkeling aan. Mijn collega draait het mes nog een keer om: 'zeggen de woorden leerling en lesgeven u iets? Roepen ze associaties bij u op?' Maar Frits houdt stand: 'ik heb u zojuist al gezegd dat in het kader van een effectief lerend individu bepaalde kwaliteitstargets veilig gesteld...'. Met een uitbundige zwaai gaat opeens onze deur open. Er verschijnt een kleine breedgeschouderde man met een afgeschuierd voorkomen en een mimiek die de voorbode lijkt van een paar goede schuine moppen.

"Boersma... ik kom voor het vak verzorging...". Juist net voordat ik de onderkant van mijn schoenen wil inspecteren realiseer ik me dat Boersma ook een zij-instromer is. Hij is stalhouder in crisistijd.

Na een snel en krachtig afscheidsritueel grijpt Frits zijn jas en loopt, langs de terugdeinzende stalhouder, snel de kamer uit. In de gang kijkt hij aandoenlijk verbaasd om zich heen: 'wat doen al die kinderen hier toch?'. Dan verlaat hij met een nimbus van onbegrip onze zilvermijn.

Koen Bakker,
Algemeen directeur
Stebo

Gedijen op kleinschaligheid

Onlangs kregen wij een uitnodiging van oud-leerling Amé Derks. Zij is met 21 jaar de jongste advocaat van Nederland en heeft ervoor gekozen om toe te treden tot de praktijk van haar vader 'Derks Advocaten en Adviseurs'. Een goed moment voor een interview....

Wanneer wist je dat je de advocatuur in wilde gaan?

Vanaf dat ik een jaar of 4 was vertelde ik iedereen die het maar horen wilde dat ik later ook advocaat wilde worden. Iedereen dacht altijd dat ik dat zei omdat mijn vader dat leuk vond.

Hoe is het om samen met je vader in een maatschap te zitten?

Ik zit niet met mijn vader in een maatschap maar ben gewoon bij hem in dienst. De eerste 3 jaar, zal ik werkzaam zijn als advocaat-stagiaire en sta ik onder toezicht van een patroon, mijn vader. Dit betekent dat ik al wel zelfstandig bevoegd ben om als advocaat op te treden, maar dat mijn inschrijving als advocaat voorwaardelijk is. De voorwaarde is dat ik mijn stage af rond met als onderdeel daarvan de 1-jarige beroepsopleiding.

Hoe reageren cliënten op je leeftijd?

De naam advocaat-stagiaire roept nog wel eens wat verwarring op. Sommige mensen denken in eerste instantie dat ik 1 dagje in de week op kantoor mee loop. Als mensen echter horen dat ik al zelfstandig als advocaat mag optreden, zijn ze vaak enigszins verbaasd. Soms moet ik me vanwege mijn leeftijd wel extra bewijzen maar vaak is dit puur gevoelsmatig voor mezelf. Zodra mensen doorhebben dat ik de vereiste kennis bezit en begrijp waar het om gaat, zijn mensen al snel mijn leeftijd vergeten.

In welke soort advocatuur ben je werkzaam?

Momenteel ben ik werkzaam binnen de algemene praktijk. Dit betekent dat ik op veel verschillende gebieden werkzaam ben. Ik richt

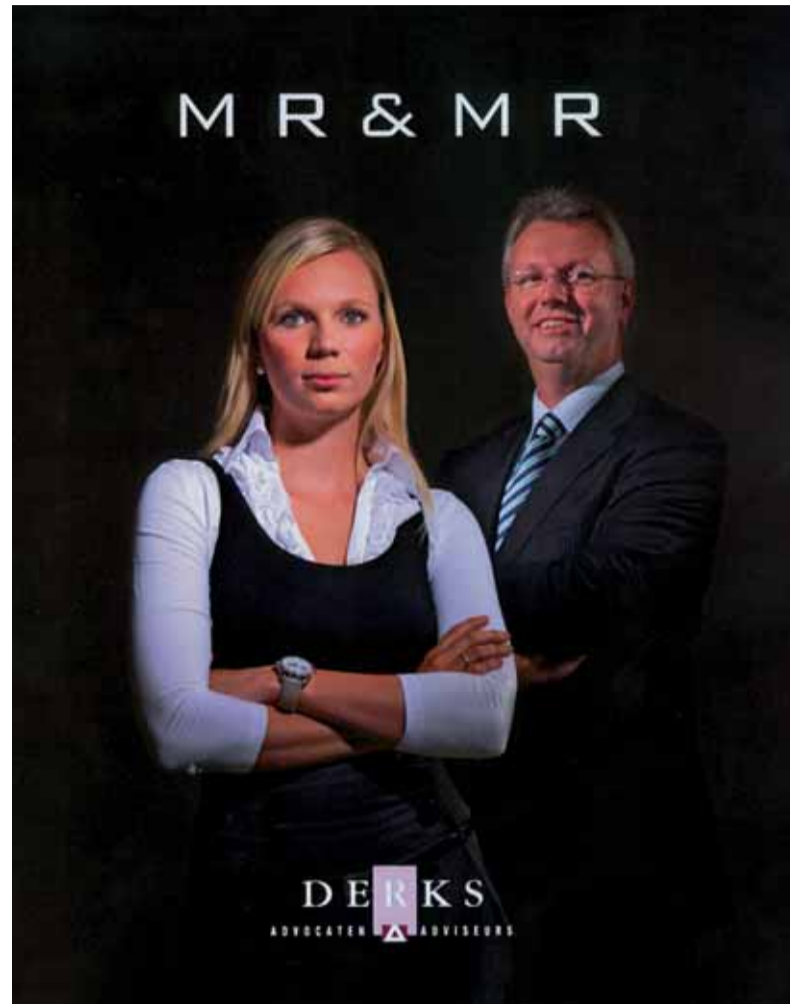

Foto: Harald Lakerveld

me met name op particulieren dus dat betekent vooral het personen- en familierecht, strafrecht, huurrecht, arbeidsrecht enz. Ook werk ik voor mensen die in aanmerking komen voor rechtsbijstand door de overheid. Dit betekent dat ik ook mensen bijsta wiens inkomen onder een bepaalde grens ligt waardoor zij niet zelf hun advocaat kunnen betalen. De overheid springt dan voor deze gevallen in.

Wat vind je leuk aan je beroep?

Mijn vader zegt altijd: "Advocaat zijn is niet alleen een beroep, het is een manier van leven". De reden waarom ik heb gekozen voor een klein kantoor is met name omdat ik graag mensen persoonlijk help met hun problemen. Ik realiseer me wel dat ik deze niet allemaal voor hen op kan lossen, maar het is een uitdaging om deze mensen op weg te helpen door hen in

juridische zaken bij te staan. Daarnaast is het werken binnen een algemene praktijk heel afwisselend. Het ene moment ben je bezig met een adoptie van een buitenlands kindje en het andere moment houd je je bezig met een burenruzie over de erfafscheiding. Beide gevallen zijn van groot belang voor de cliënt.

Welke rol heeft Stebo gespeeld bij je studie?

Mijn tijd op STEBO heb ik als zeer plezierig ervaren. Met name de kleinschaligheid sprak mij erg aan. Na STEBO ben ik rechten gaan studeren aan het Utrecht Law College. Dit is een kleinschalige honoursopleiding aan de Universiteit Utrecht. Ook nu heb ik weer gekozen voor een kleinschalige werkomgeving. Het is fijn om iedereen te kennen en gekend te worden. Ik merk gewoon dat ik daar het beste bij gedij.

...en weg is Roon Bakels, oermens, stijlicoon...

Aan het begin van dit schooljaar was onze bioloog doctor Bakels opeens verdwenen naar de lerarenopleiding in Rotterdam. Die braafsukkelige ambtenaren daar hebben geen flauw idee wat een goudklomp onze Roon is en wat zijn potentieel is wanneer we spreken over het opleiden van leraren.

Roon was gedurende een jaar of vijftien bij Stebo een vaandeldrager als het ging om: belangstelling voor de studieproblemen van zijn leerlingen, het aanjagen en opjagen van zijn leerlingen, het helpen van zijn leerlingen met alles wat hij kon verzinnen, betrokkenheid bij zijn collega's, geloof in onderwijsvernieuwing- en verandering,

geloof in ouderwetse onderwijsstrategieën, positief meedenken over de organisatie, denken vanuit mogelijkheden in plaats van beperkingen, actie nemen in het aanleren van nieuwe methodes, actie nemen in het afleren van shit methodes, 's ochtends vroeg de koffer uit om met zijn leerlingen vieze beestjes op te vissen uit gracht of plas, nooit uit teleurstelling roepen dat hij niet meer meedoet, altijd uitstralen dat zijn vak belangrijk is en nut heeft, altijd het voorbeeld geven als het gaat om goede voorbereiding en afspraken nakomen, met twee benen op de grond staan (Amsterdamse nuchterheid), altijd gewoon doorgaan, altijd zag je hem genieten van zijn leven, altijd is hij strijdbaar, altijd maar héél eventjes

héél boos als hij maar af en toe een groot bos in mag of een enge hoge berg mag beklimmen, nooit blijven rondhangen in rancune, nooit stollen in starheid.

Allemachtig, hoe vervang je zoveel hartstocht. Waar vind je zoveel echtheid.

Huub
Bouwens

Het is weer vrijdag. Altijd een gezellige dag. Borrel om de week af te sluiten en.... oud-leerlingen die de hele dag in- en uitlopen om te vragen 'is Martin z'n snor er al af, zijn er veel nieuwe leerlingen, zijn ze leuk (niet zo leuk als ons van he?)', te vertellen hoe het gaat met hun nieuwe studie, dat ze op kamers gaan wonen, dat ze zijn afgevalen/aangekomen en dat ze hier zo'n fijne tijd hebben gehad. Zo blijven we op de hoogte van het wel en wee van een groot deel van 'onze kinderen' want zo voelt dat wel een beetje. Kopje thee, kopje koffie, jullie zijn altijd welkom!

Berlijn

Voor de derde klas stond de laatste drie dagen van oktober de Berlijnreis op de agenda. Toch nog; hoe-wel de reis eigenlijk van het Jaar-rooster was afgevoerd, werd het sein na een goedvol pleidooi van ouders en kinderen weer op groen gezet. De reis ging dit jaar met de nachtbus, en daarmee wonnen we twee dagdelen – en dat is erg welkom in deze *Stadt der Städte*.

Na aankomst, 's ochtends vroeg, gunnen we onszelf een snelle douche en een kort ontbijt in het hotel *Am Bahnhof Zoo*, en daarna gauw in de benen. Potsdamer Platz, Holocaust Monument, Brandenburger Tor, Hakesche Höfe, Alexanderplatz, East Side Gallery en Kurfürstendamm; van een High-Tech Science Fiction plein als Potsdamer Platz naar vooroorlogse gevels met kogelgaten in Prenzlauer Berg is het maar één halte en met open mond

lopen onze leerlingen daartussen. De vermoeidheid voelen ze pas in het hotel. Na het eten nog even werken aan het plakboek om alle indrukken vast te leggen, en dan op tijd naar bed – morgen wordt het weer een drukke dag.

Dag twee begint met een wandeling naar de *Siegessäule*, waarvan we uiteraard alle 285 treden beklimmen voor een uitzicht over

een nevelig Berlijn. Daarna snel door met de S-Bahn naar Sachsenhausen, het voormalige *Konzentrationslager*, iets ten noorden van Berlijn. Het wordt een indrukwekkend bezoek, en het drukt de kinderen meer nog dan de meest geïnspireerde les van de meest bevlogen docent op de gruwelen van het nazi-bewind. Het is stilte op de terugweg.

Het Stebo Forever Youngtoernooi

Zondag 30 augustus sponsorde Stebo het veteranenhockeytoernooi bij de Stichtse in Bilthoven, dat ieder jaar door de Lions wordt georganiseerd voor een goed doel. Het doel voor dit jaar was om een bijdrage voor gehandicapte sporters te vergaren.

De veteranenteams waren goed in vorm en 'drukten vele punten'. Stebo heeft elk team vereeuwigd en de foto's naar alle deelnemers gestuurd.

Na afloop was er een prijsuitreiking vergezeld van de nodige drankjes en hapjes. En zo bleef het nog lang onrustig aan de Kees Boekelaan..... want met Stebo Forever Young!

Dag drie brengt traditioneel het hoogtepunt: fietsen. We voelen levende geschiedenis als we groten-deels de Mauerroute volgen; na de Reichstag naar de Bernauer StraÙe, met een grote slinger naar Checkpoint Charlie en van daaruit terug naar de Gedächtniskirche. We

brennen de fietsen terug en gunnen de kinderen nog twee uurtjes shoppen voordat we weer in de bus naar Utrecht stappen – en wéér was het eigenlijk veel te kort! *Nächstes Jahr* misschien het *Wochenende* er ook maar bij pakken?

Stebo nieuws uit Den Haag

Nisje vernist

Terwijl bovenbouw leerlingen vol goede moed druk bezig zijn om toetsen te maken in de studiezaal zijn onze jongsten aan het werk met een speciaal project. Onderbouwd met het thema Binnenhuis-architectuur hebben deze geweldige kids onze keldernisjes aangepakt en gereed gemaakt tot gebruik als pauzeruimte. Tot nu toe waren deze ruimten kaal, saai en bedrukkend, maar dankzij de fantastische inzet tijdens deze week mag het resultaat er zijn. Beide nisjes hebben een eigen kleur, een blauwe en een gele, en bevatten kunstwerken gemaakt door de leerlingen zelf, variërend van een spin die het donkerste plekje opzoekt tot een prachtige uiting van onze schoolnaam.

Daarnaast is een ploeg buiten aan het werk geweest om van losse planken en een oude houten tafel een eigen ontworpen bank te maken, welke prachtig gelukt is en nu vol trots bezeten is van diverse leerlingen. Gezien het lage plafond in de ruimte zijn enkele standaard kantine stoelen gekort in hun hoogte en zo veranderd in luiertels.

Al met al een geweldige week!

Sander Walgers
Docent aardrijkskunde

Boudewijn Blom loopt voor Pink Ribbon

Dit is nu precies wat ik bedoelde met dat je als leerling of als docent geen nummer bent op Stebo. In de ruim 25 jaar dat ik op een steeds verder uitgroeiende megalenscholengemeenschap werkte, is er nooit iemand geweest die me gevraagd heeft wat over mezelf te vertellen voor een schoolblad. Hier overkomt het me binnen 3 maanden na mijn entree bij Stebo. Goed, hier is mijn verhaal.

Ik ben Boudewijn Blom, docent Biologie en Frans voor een zeer gemêleerd en

doorgaans dankbaar en geïnteresseerd gehoor. Ik ben lang en gelukkig getrouwd geweest maar uit de kop van dit stukje kan je begrijpen dat mijn vrouw is weggenomen door die helaas veel voorkomende doodsoorzaak, die trouwens ook nog meerdere schoonzusjes te pakken heeft genomen bij de organen die nut en schoonheid combineren. Een van hen is, na hersteld te zijn van de ingrepen, jaarlijks gaan lopen voor Pink Ribbon, het fonds dat geld verzamelt voor onderzoek naar preventie van borstkanker.

Nu houd ik toch al wel van lopen, liefst lang en hard. Snelwandelen zou je het kunnen noemen of in mijn geval beter gezegd snel wandelen want met het tempo van de toppers (tussen de 9 en 10 km/h over de eerste 24 uur) kom ik niet mee. De 28 uur van Roubaix waren een mooie gelegenheid om toch met die toppers mee te koersen en tegelijk fondsen te vergaren voor Pink Ribbon. Dus verscheen ik op 19 september aan de start in Roubaix. Het weer was (te) warm voor goed lopen, overdag tot 30 graden. Het blarenprobleem, dat me helaas wel eens afhoudt van echt te toppen, trad nadrukkelijk op de voorgrond. Lastig

aan het stratenparkoers van Roubaix zijn ook de hellende kanten en het verkeer waar je onbeschermd tussendoor loopt op de rijbaan. Om 7 uur op de zondagochtend moest ik nog maar 25 km lopen in de resterende 10 uren. Ik had daarmee de mogelijkheid om eerst 5 à 6 uur te gaan slapen. Ik besliste anders: als ik een paar uur later de trein zou nemen, zou ik redelijk op tijd thuis zijn om maandagochtend gewoon weer aan mij lesdag op Stebo te kunnen beginnen. Ik had mijn doelstelling, 108 km, toch al ruim gehaald.

Of ik vaker zulke dingen doe? Ja, in januari heb ik te voet bedevaartstochten gemaakt naar Fatima en Santiago de Compostela en in de zomer heb ik aan de Britse en Continentale Centurion (100-mijls-) marsen meegedaan. Voor trainen vind ik bijna geen tijd meer want naast Stebo zijn er nog veel andere behartenswaardige zaken, zoals de band met mijn kinderen en kleinkinderen, mijn liefde voor talen- en natuurstudie en verder nog het quilten. Quilten, is dat niet een vrouwenbezigheid? Normaal gesproken heb je er vrouwenvingers en zeeën van tijd voor nodig. Die waren bij mijn vrouw op zeker moment bijna op en ze vroeg toen of ik haar handwerk wilde voortzetten. Vandaar.

Lezen is en blijft lounsjen

Toen ik in oktober 2007 voor mijn Master Nederlands mijn onderwerp voor mijn afstudeeronderzoek moest indienen, zat ik een behoorlijk lange tijd met de handen in 't haar. Met andere woorden, ik had geen flauw benul welk onderwerp ik nu zou moeten aansnijden. Maar als het allereerste sneeuw-klokje dat halverwege januari al brutaal zijn knop door de donkere aarde naar boven perst, kwam bij mij het onderwerp voor mijn actieonderzoek in die donkergrijze massa bovenborrelen... LEZEN!

Ik werkte toentertijd nog in IJsselstein op het Cals College. Als ieder jaar werd mij gevraagd de formulieren van de boektoppers en Lijsters uit te delen. Ik wist inmiddels uit ervaring dat deze formulieren over het algemeen als prachtig gevouwen vliegtuigjes, of agressief gerolde proppen in de prullenbak eindigden. Dit moest anders. Ik heb de leerlingen gevraagd de beide formulieren door te nemen en een top drie te maken van alle boeken die werden aangeboden. Makkend, zuchtend, kreunend en steunend

grepen de leerlingen deze opdracht aan. Uiteindelijk was iedereen toch gematigd, tot redelijk enthousiast over de opdracht en wisten de leerlingen hun keuzes goed te beargumenteren.

Deze opdracht is in vijf verschillende klassen uitgevoerd. Ik had logischerwijs goede hoop en had uiteraard voor de zekerheid alle bibliotheken in de wijde omgeving gewaarschuwd voor een aanstaande stormloop van scholieren. Helaas.

Uiteindelijk werd er van de 130 formulieren precies één geretourneerd. Hier moest iets aan gedaan

worden, er was werk aan de winkel.

Door verschillende literatuuronderzoeken, enquêtes en interviews met docenten, medewerkers van de mediatheek en uiteraard leerlingen werd voor mij het probleem zienderogen duidelijker.

Het kwam er op neer dat de leerlingen zich in een klaslokaal moeilijk konden verdiepen in een boek. Hier kon ik mij alles maar dan ook alles bij voorstellen. Een houtenstoel waarvan je na een tijd een billenpartij hebt van hetzelfde materiaal, een tafel in je buik, een felle TL-lamp die voor de nodige sfeerverlichting zorgt, de drukte op de gang, een docent die zijn maandagochtendstress even wil komen ventileren, etc, etc. Al met al, niet echt een plek om de werkelijkheid te ontvluchten. Want daar gaat het in boeken toch vooral om, even de schoolstress achter je laten en meeleven met de hoofdpersoon. Er moest dus een ruimte komen die hiervoor de ruimte bood.

En die is er gekomen.

Na maanden van eerst fantaseren, later organiseren en uiteindelijk realiseren, was daar DE LOUNJSJ.

Stebo Multi-Culti-school

Maandag 21 september, een zonnige middag, staat op het schoolplein in de Speerstraat een feestelijk gedekte tafel. Erop een uitstalling van allerlei heerlijkheden: baklava, amandelfeeënvingers, sinaasappelkokoshapjes, honingkoekjes, snoep-appel. Wat is hier aan de hand? Er wordt feest gevierd. Onze docenten meneer Levin en monsieur Abou leggen uit waarom het afgelopen weekend voor hen zo speciaal was: monsieur Abou vierde Suikerfeest ter afsluiting van de islamitische Ramadan, en NACHEM LEVIN vierde het Joods Nieuwjaar. Een dubbele reden voor een dubbel feestje! Hoewel onze leerlingen net iets meer aandacht hadden voor de dropsleutels en smileys, was alles in no time op.

Compleet met zitzakken, sfeerhaard, lekkere banken, sfeerverlichting en kabbelende achtergrondmuziek. Afgesloten van de andere lokalen, boven de mediatheek. De leerlingen waren dolenthousiast en kwamen zelfs smeken of ze mochten lezen. (Daar waar ik in het begin van dit schrijven nogal chargeerde, geef ik hier niets dan de waarheid weer.)

Ik heb nu af en toe nog contact met mijn vorige werkgever en nog steeds wordt er volop gebruik gemaakt van DE LOUNJSJ. Verschillende projecten passeren de revue en leerlingen hebben het plezier in lezen hervonden. En dat is toch het belangrijkste!

Dit wil ik uiteraard ook creëren op Stebo Amsterdam. De leerlingen weten inmiddels: vrijdag = leesdag. Inmiddels heb ik al twee fantastische lounsjbanken, en een zitzak in ontvangst mogen nemen, dus er is een begin. Maar mocht u nog een oude schemerlamp van tante Truus in de schuur hebben staan, een zitzak die sinds jaar en dag slechts wordt gebruikt door de muizen op zolder, of anderszins over hebben, dan houd ik mij zeker aanbevolen.

Oh ja, bij lekker weer gaan we uiteraard op vrijdag lekker op het plein in de zon zitten, uiteraard met een goed boek!

Thijs Leever
Docent nederlands

Vervolg algemeen nieuws

Vervolg van pagina 1 Roon

Interview met Daniëlle Derkse

Hoewel, indirect eigenlijk wel. Want nu ben ik dagelijks bezig met het bakken van nieuwe biologieleeraren. Die moeten wel vier jaar de oven in voordat ze zelfstandig op leerlingen worden losgelaten. Het zal je niet verwonderen dat ik dagelijks heel wat inspiratie put uit mijn ervaringen met jullie. Echt waar.

Sommige mensen vragen me of ik het niet meer leuk vond bij Stebo. Nou, ik had er met veel genoegen nog wel tot m'n honderdste (ja, een oudtestamentische leeftijd!) kunnen blijven. Maar de afgelopen drie jaar be kroop me toch een soort van rusteloosheid die steeds een maximum bereikte op de diploma-uitreiking! Scheel van jaloezie stond ik dan de leerlingen te feliciteren met hun diploma. Voor hun lag de wereld open! Maar voor mij? Ik vreesde dus een levend fossiel te worden daar op die Nieuwegracht. Daar moest verandering in komen. Ik moest verder, en dat heeft uiteindelijk geleid tot dit.

Omdat het hele gedoe met solliciteren en zo zich in de zomervakantie afspeelde lijkt het alsof ik er tussenuit ben geknepen als een dief in de nacht. Dat is natuurlijk niet zo, maar het geeft me wel een gevoel van een onafgemaakte klus. Ik heb niet eens echt afscheid van jullie kunnen nemen. Vandaar dit stukje, als doekje voor het bloeden, of beter als zakdoek voor de tranen.

Jullie reacties op de afscheidskaat die ik via Mirjam kreeg waren hartverwarmend en laten zien dat jullie niet boos op me zijn. Gelukkig maar zeg, stel je voor!

Bedankt voor alles, het ga jullie goed, zeker zolang je je best blijft doen bij de Moeder Aller Vakken,

Je weet wel!

Roon Bakels

'Nooit de klas uitlopen'

Hallo Daniëlle, zeg, hoe ben jij bij Stebo terecht gekomen?

Na mijn studie ben ik werk gaan zoeken. Ik stuurde een open brief naar Stebo en daar kreeg ik een reactie op. Zij hadden een baan voor 8 uur. Al snel kreeg ik meer uren.

Wat voor studie/werk deed jij eigenlijk voordat jij bij Stebo begon?

Ik deed de lerarenopleiding Engels in Nijmegen.

Wilde je altijd al leraar worden?

Nee. Een half jaar heb ik op de Hogeschool voor Toerisme in Breda gezeten. Dat was niet wat ik ervan had verwacht. Ik wist niet eens dat er een aparte lerarenopleiding bestond.

Was het direct een succes dat lesgeven of heb je momenten gehad waarin je liever weer weggerend was uit de klas?

Ik vond het direct leuk. Af en toe ben je er wel eens klaar mee. Maar ik zou nooit de klas uitlopen omdat het helemaal misloopt. Ik vind het juist wel een uitdaging om lastige groepen aan het werk te krijgen. Op mijn eigen middelbare school heb ik twee docenten die mijn voorbeeld zijn, zij waren heel consequent maar ook rechtvaardig. Dat probeer ik in mijn lessen ook te zijn.

Is er een overeenkomst tussen Nijmegen (Havanna aan de Waal) en 's-Gravenhage (die mooie stad achter de Duinen)?

Het is zowel in Den Haag als in Nijmegen heel gezellig. Mensen groeten je als je een winkel in loopt. Ik heb tot mijn 21e in Nijmegen gewoond, dus dat is bekender/vertrouwer.

Hoe kun je een combinatie maken tussen pedagogiek studeren, een kind verzorgen, een drukke baan hebben?

Ik ben vastberaden Ik wilde graag de studie snel afhebben. Ik heb ook zelfdiscipline. Het was wel zwaar hoor. Meestal studeerde ik 's avonds. Dan sliep Naël (mijn zoon) al.

Kunnen vrouwen beter organiseren dan mannen?

Ik weet niet of vrouwen dat beter kunnen dan mannen. Het ligt misschien meer aan discipline.

Gesteld dat je nooit iets gestolen hebt, hoe verklaar je dan dat het nooit zover is gekomen?

Klopt dat ik nooit gestolen heb. Ik heb snel last van schuldgevoelens. Zoals je doet, zo krijg je het ook terug. Anders zou ik ervan wakker liggen.

Vorig jaar ben ik mijn portemonnee verloren. Wat schetst mijn verbazing? De portemonnee werd

gevonden en met alle pasjes en geld erin weer teruggegeven.

Kun jij drie eigenschappen noemen die een goede docent heeft?

Consequent zijn. Geduld. Empathisch vermogen.

Wat vind jij er van dat je tot jouw 67^e zult moeten blijven doorwerken of denk je nooit aan jouw pensioen?

Dat duurt voor mij nog 42 jaar (dat is langer dan ik nu leef). Ik ben er niet druk mee bezig. Ik zie wel. Heb jij het gevoel dat je vaak hard moet zijn voor jezelf?

Wat is hard? Als dat betekent in de vakantie studeren, dan wel. Maar is dat wel hard zijn?

Ik heb wel dingen moeten laten. Maar ik heb niet het gevoel dat ik iets heb gemist.

Wat is in de afgelopen tijd een persoonlijk hoogtepunt voor je geweest?

De geboorte van mijn zoon Naël (30 januari).

Iets heel anders, Danielle. Wat vind jij van plannen om het onderwijs in scholen meer op projectmatige studie te richten? Competentiegericht onderwijs in het middelbaar onderwijs?

Op de HBO's voeren zij dat op dit moment in. Daar vind ik het positief. Op de middelbare school werkt dat niet zo, denk ik. Je moet op de middelbare school duidelijke doelen stellen. Ik ben ook wel van het frontaal lesgeven. Ik ben bang dat kinderen zichzelf verliezen als zij geen structuur krijgen. Leerlingen moeten structuur hebben, later komt het projectmatig werken wel. Heb jij een levensmotto?

Heb ik niet. Een levensmotto vind ik zo bluhh. Ik doe gewoon wat ik zelf wil.

Colofon

Stebo
de Heksenketel nr. 3 2009

Redactie
Huub Bouwens, Koen Bakker, Jochen Markhorst, Aalt Prins Dirk Prins, en Yvonne d'Anjou
t (030) 2315460
e redactie@stebo.nl

Afmelden nieuwsbrief
Indien u deze nieuwsbrief niet meer wenst te ontvangen kunt u zich afmelden door een e-mail te sturen met uw naam en adres naar redactie@stebo.nl

Stebo Utrecht
Nieuwegracht 69A
3512 LG Utrecht
t (030) 2315460
Directie:
J.J. Markhorst

Stebo Den Haag
Korte Voorhout 1
2511 CW Den Haag
t (070) 314 28 88
Directie:
H.J. Bouwens
Adjunct directie:
J. Monster

Stebo Amsterdam
Speerstraat 6
1076 XN Amsterdam
t (020) 573 60 20
Directie:
A. Prins

Vormgeving
www.icarusontwerp.nl
Druk
www.libertas.nl